

Bryssel, 23. lokakuuta 2026
(OR. en)

14847/26

EF 277
ECOFIN 1356
DELECT 167

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	C(2026) 7021 final
Asia:	KOMMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../..., annettu 9.10.2026, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa ja osana varovaisuusperiaatetta suoritettavien makrovakausanalyysien soveltamiskriteerit sekä täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien soveltamiskriteerit, sisältö ja päivitystiheys

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja C(2026) 7021 final.

Liite: C(2026) 7021 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 9.10.2026
C(2026) 7021 final

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 9.10.2026,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa ja osana varovaisuusperiaatetta suoritettavien makrovakausanalyysien soveltamiskriteerit sekä täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien soveltamiskriteerit, sisältö ja päivitystiheys

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN TAUSTA

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2025/2¹ muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY² 45 artiklan 1 kohtaa lisäämällä siihen e alakohta, jonka mukaan tiettyjen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on valvontaviranomaisen pyynnöstä analysoitava yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossaan i) makrovakautta koskevat huolenaiheet, jotka voivat vaikuttaa niiden erityiseen riskiprofiiliin, hyväksyttyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä niiden yleiseen vakavaraisuuden tarpeeseen, ja ii) niiden toiminnat, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi.

Direktiivillä (EU) 2025/2 lisättiin samalla direktiivin 2009/138/EY 132 artiklaan, jossa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten edellytetään sijoittavan kaikki varansa varovaisuusperiaatetta noudattaen, uudet 5–8 kohdat. Kyseisen artiklan uudessa 6 kohdassa edellytetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset valvontaviranomaisen pyynnöstä i) ottavat huomioon makrovakautta koskevat huolenaiheet, kun ne päättävät sijoitusstrategiastaan, ii) arvioivat, missä määrin niiden sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi, ja iii) ottavat tällaiset näkökohdat huomioon osana sijoituspäätöksiään.

Direktiivillä (EU) 2025/2 myös lisättiin direktiiviin 2009/138/EY uusi 144 a artikla. Kyseisen artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laativat likviditeettiriskin hallintasuunnitelman, joka kattaa lyhyen aikavälin likviditeettianalyysin, ja pitävät sitä ajan tasalla. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on valvontaviranomaisten pyynnöstä ulotettava likviditeettiriskin hallintasuunnitelma kattamaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin analyysi.

Lisäksi direktiivillä (EU) 2025/2 lisättiin direktiiviin 2009/138/EY uusi 246 a artikla, jolla otetaan käyttöön osakasyrityksenä olevia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskeva ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelma soveltaen soveltuvien osin 144 a artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

Jotta valvontaviranomaiset voisivat arvioida, minkä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien on määrä soveltaa näitä uusia makrovakausvälineitä, direktiivillä (EU) 2025/2 lisättiin direktiiviin 2009/138/EY uusi 144 d artikla, jonka 1 kohdassa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annetaan tehtäväksi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotka sisältävät kriteerit arvioinnin tekemiseksi. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen määrittä nämä kriteerit ottaen huomioon direktiivin 2009/138/EY 144 d artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyt vaatimukset, joiden mukaan huomioon otettavien kriteerien on oltava oikeassa suhteessa riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen ja erityisesti

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2025/2, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024, direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakausvälineiden, kestävyysriskien sekä ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta sekä direktiivien 2002/87/EY ja 2013/34/EU muuttamisesta (EUVL L, 2025/2, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2/oj>).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoitusten sidonnaisuuden tasoon rahoitusmarkkinoihin sekä rajat ylittävään luonteeseen ja varoja ja velkoja koskevien salkkujen koostumukseen.

Erityisesti likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien osalta 144 d artiklan 2 kohdassa ja 246 a artiklan 4 kohdassa ohjeistetaan Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista laatimaan luonnoksia teknisiksi standardeiksi, joissa täsmennetään yritys- ja ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien sisältö ja päivitystiheys.

2. SÄÄDÖKSEN HYVÄKSYMISTÄ EDELTÄNEET KUULEMISET

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen järjesti 17. lokakuuta 2024 – 9. tammikuuta 2025 julkisen kuulemisen teknisten sääntelystandardien luonnoksista, jotka koskevat makrovakausanalyysien sisällyttämistä yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioon ja osaksi varovaisuusperiaatetta. Kuulemisasiakirjasta keskusteltiin 27. marraskuuta 2024 järjestetyssä sidosryhmätapahtumassa. Palautetta saatiin seitsemältä sidosryhmältä. Sidosryhmäpalautteen perusteella teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä tarkennettiin ja määrällistä kynnysarvoa nostettiin oikeasuhteisuuden varmistamiseksi (vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja -ryhmän Solvenssi II -taseen kokonaisvaroja koskeva kynnysarvo nostettiin 12 miljardista eurosta 20 miljardiin euroon) muuttamatta kuulemisasiakirjassa esitettyä yleistä toimintatapaa.

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen järjesti 1. lokakuuta 2024 – 2. tammikuuta 2025 julkisen kuulemisen likviditeettiriskin hallintasuunnitelmia koskevista teknisten sääntelystandardien luonnoksista. Kuulemisasiakirjasta keskusteltiin 27. marraskuuta 2024 järjestetyssä sidosryhmätapahtumassa. Palautetta saatiin kymmeneltä sidosryhmältä, mukaan lukien Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen alaiselta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä. Sidosryhmäpalautteen perusteella teknisten sääntelystandardien luonnoksiin tehtiin useita muutoksia riskiperusteisen ja oikeasuhteisen toimintatavan varmistamiseksi. Keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin tekemiseen sovellettavaa peruskynnystä korotettiin 12 miljardista eurosta 20 miljardiin euroon, ja likviditeettiriskin hallintasuunnitelman päivitysten oletustiheyttä harvennettiin neljännesvuosittaisesta vähintään vuosittaiseen. Joitakin sisältöä koskevia säännöksiä poistettiin, erityisesti vaatimukset, jotka koskivat raportointia tiettyjä ajanjaksoja koskevista kassavirtaennusteista ja yhteisestä likviditeettiriski-indikaattorista. Kyseiset säännökset olisivat edellyttäneet yrityksiltä ja ryhmiltä lisälaskelmien tekemistä, mutta säännökset eivät olisi merkittävästi parantaneet yritysten ja ryhmien likviditeettiriskin hallinnan laatua.

3. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Tämän delegoidun asetuksen oikeusperustat ovat direktiivin 2009/138/EY 144 d artiklan 1 ja 2 kohta ja 246 a artiklan 4 kohta.

Direktiiviä 2009/138/EY muutettiin direktiivillä (EU) 2025/2 muun muassa siten, että siinä vaaditaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ottamaan yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossaan huomioon makrovakauteen kohdistuvat vaikutukset ja varovaisuusperiaate sijoitusstrategiansa osalta. Tässä delegoidussa asetuksessa täsmennetään soveltamiskriteerit, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon määrittäessään, mitä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä on pyydetty suorittamaan tällaiset makrovakausanalyysit. Tässä delegoidussa asetuksessa hyödynnetään valvonnan yhteydessä jo käytettyjä määrällisiä ja laadullisia kriteerejä. Siinä yhdistetään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja -ryhmän Solvenssi II -taseen kokonaisvaroja koskeva 20 miljardin euron absoluuttinen kynnysarvo riskiperusteisiin kriteereihin, jotka liittyvät sidonnaisuuteen,

toimintaan, korvattavuuteen ja likviditeettiriskeihin. Kyseistä lähestymistapaa käyttämällä tällä delegoidulla asetuksella varmistetaan valvonnan joustavuus, joka mahdollistaa asianomaisten yritysten määrittämisen niiden systemisen merkityksen perusteella.

Tämän delegoidun asetuksen tavoitteena on täydentää direktiivissä 2009/138/EY säädetyin kehyksen mukaista vaikuttavaa mikrotason vakauden valvontaa makrotason vakauden osatekijöillä, jotta voidaan mitata erityisesti vakuuttajien systemisiä vaikutuksia, myös sijoituspäätösten osalta.

Lisäksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä pyydetään laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelma ja pitämään se ajan tasalla sekä toimittamaan se valvontaviranomaisille osana direktiivin 2009/138/EY 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja. Siinä missä velvoitetta tehdä lyhyen aikavälin likviditeettianalyysijä sovelletaan kaikkiin (jälleen)vakuuttajiin, lukuun ottamatta pieniä ja ei-monimutkaisia yrityksiä ja yrityksiä, joihin sovelletaan direktiivin 2009/138/EY 29 d artiklan mukaisia suhteuttamistoimenpiteitä, valvontaviranomaisten on pyydettävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiltä ja -ryhmiltä keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysijä ottaen huomioon tässä delegoidussa asetuksessa vahvistetut määrälliset ja laadulliset kriteerit. Jotta varmistettaisiin toimintapoliittisten tavoitteiden yhdenmukaisuus makrovakausanalyysieihin keskittyvään ensimmäiseen jaksoon nähden, likviditeettiriskin hallintasuunnitelmia koskevassa tämän delegoidun asetuksen toisessa jaksossa otetaan käyttöön vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja -ryhmän Solvenssi II -taseen kokonaisvaroja koskeva 20 miljardin euron absoluuttinen kynnyksarvo sekä ehdotetut riskiperusteiset likviditeettikriteerit, jotka liittyvät varoja ja velkoja koskevien salkkujen koostumukseen, vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden luonteeseen ja vaihtelevuuteen sekä varojen odotettavissa olevien kassavirtojen altistumiseen markkinoiden vaihteluille. Määrällisiä ja laadullisia kriteerejä sisällyttämällä tällä delegoidulla asetuksella edistetään valvonnan lähentymistä ja otetaan samalla huomioon kansallisten markkinoiden erityispiirteet. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisältö ja rakenne koostuvat yleisarvioinnista, tulevien ja lähtevien kassavirtojen ennusteiden perustana olevista oletuksista, kassavirtaennusteiden tuloksista, likvidien varojen puskureista, likviditeettiriski-indikaattoreista ja mahdollisista muista tiedoista. Vakuuttajia ja jälleenvakuuttajia pyydetään päivittämään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmansa vähintään vuosittain ja aina, kun likviditeetin kokonaistilanne muuttuu merkittävästi. Yksittäisen yrityksen tasolla laadittavan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisältöä ja päivitystiheyttä sovelletaan soveltuvin osin ryhmätasolla ottaen huomioon merkittävän riskikeskittymän ja ryhmänsisäisten liiketoimien vaikutukset, ja sama pätee kaikkiin likviditeetin siirtoa koskeviin rajoituksiin ennallaan pysyvissä olosuhteissa ja stressiolosuhteissa.

Määrittämällä selkeät yksilöinnin kriteerit tällä delegoidulla asetuksella edistetään valvonnan lähentymistä ja tuetaan vaikuttavaa ja tehokasta makrotason vakauden valvontaa vakuuttajien, jälleenvakuuttajien ja ryhmien osalta, mikä edistää vakuutuksenottajien suojaa ja taakan keventämistä koskevaa tavoitetta.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 9.10.2026,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa ja osana varovaisuusperiaatetta suoritettavien makrovakausanalyysien soveltamiskriteerit sekä täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien soveltamiskriteerit, sisältö ja päivitystiheys

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II)³ ja erityisesti sen 144 d artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan, 144 d artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 246 a artiklan 4 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Niiden kriteerien, jotka valvontaviranomaisten olisi otettava huomioon määritettäessä, mitä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä olisi pyydyttävä tarkastelemaan ja analysoimaan sitä, voivatko niiden toiminnot vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja muuttua direktiivin 2009/138/EY 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi järjestelmäriskin aiheuttajiksi, olisi vastattava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten makrovakaudeksi merkityksen arviointiin käytettäviä viimeisimpiä toimintatapoja. Näiden kriteerien olisi erityisesti perustuttava kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön (International Association of Insurance Supervisors) kokonaisvaltaisessa kehyksessään hyväksymiin vakuutusalan peruseriaatteisiin, jotka koskevat järjestelmäriskin arviointia ja lieventämistä vakuutusallalla⁴ ja jotka valvontaviranomaiset ovat vahvistaneet kansainvälisellä tasolla.
- (2) Sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien yksilöimiseen, jotka kokonsa vuoksi ovat rahoitusvakauden kannalta tärkeitä, olisi ensisijaisesti käytettävä määrällisiä kriteerejä. Jotta voidaan löytää tasapaino toisaalta rahoitusvakauden seurantaa ja toisaalta taakan keventämistä koskevien tarpeiden välillä, määrällisten kriteerien olisi perustuttava kokonaisvaroja koskevaan 20 000 000 000 euron kynnyksarvoon, jolla varmistetaan riittävä markkinakattavuus sekä unionin että kansallisella tasolla.
- (3) Laadullisia kriteerejä olisi käytettävä sellaisten muiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien yksilöimiseksi, jotka eivät kuulu määrällisten kriteerien soveltamisalaan mutta joiden osalta saatetaan niiden riskiprofiilin vuoksi

³ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁴ Kansainvälinen vakuutusvalvojien järjestö, ”Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector”, marraskuu 2019, [191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf](https://www.iais.org/Publications/Holistic-Framework-for-Systemic-Risk-in-the-Insurance-Sector).

tarvita direktiivin 2009/138/EY 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettuja täydentäviä makrotaloudellisia analyysejä yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvion yhteydessä ja makrovakauteen liittyvien näkökohtien sisällyttämistä osaksi direktiivin 2009/138/EY 132 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua varovaisuusperiaatetta. Jos kyseisten laadullisten kriteerien soveltaminen osoittaa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset ja -ryhmät, jotka täyttävät kokonaisvaroja koskevan 20 000 000 000 euron kynnyksarvon, eivät ole olennaisesti alttiita järjestelmäriskille, valvontaviranomaisten olisi harkittava mahdollisuutta olla pyytämättä kyseisiä yrityksiä tai ryhmiä suorittamaan täydentäviä makrovakausanalyysejä yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossaan ja sisällyttämään makrotason vakauteen liittyvät näkökohdat osaksi varovaisuusperiaatetta.

- (4) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen kanssa, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2025/1⁵, niiden korvattavuutta rajatylittävissä yhteyksissä ja sidonnaisuutta koskevissa kriteereissä esitettyjen eritelmien, jotka valvontaviranomaisten olisi otettava huomioon, olisi oltava samat kuin kyseisen direktiivin 5 artiklan 12 kohdan a alakohdan nojalla annetussa delegoidussa asetuksessa vahvistetut eritelmät.
- (5) Jotta voidaan varmistaa oikeasuhteinen ja riskiperusteinen likviditeettiriskin hallintasuunnitelma, vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien olisi toimitettava oman likviditeettianalyysinsä tulokset likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa direktiivin 2009/138/EY 41 artiklan 3 kohdassa ja 44 artiklan 2 kohdassa säädettyjen hallintojärjestelmää ja riskienhallintajärjestelmää koskevien vaatimusten mukaisesti. Lisäksi likviditeettiriskin hallintasuunnitelmissa olisi otettava huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35⁶ 259 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 260 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty hallintovaatimukset, ja niiden olisi perustuttava likviditeettiriskin hallintaa koskeviin kansainvälisen vakuutusvalvojen järjestön vakuutusalan peruseriaatteisiin⁷.
- (6) Niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien, joiden olisi esitettävä likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa myös keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysi, yksilöinnin kriteerien määrittäminen edellyttää yhteisymmärrystä siitä, millä aikaväleillä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettiriskit voivat toteutua. Jotta voitaisiin ottaa huomioon, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksillä ja -ryhmillä on omanlainen liiketoimintamallinsa muihin rahoituslaitoksiin verrattuna, lyhyen aikavälin likviditeettianalyysin olisi katettava enintään kolmen kuukauden pituinen ajanjakso, kun taas keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin olisi katettava yli kolmen kuukauden pituinen ajanjakso.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2025/1, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen luomisesta ja direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 sekä asetusten (EU) N:o 1094/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2017/1129 muuttamisesta (EUVL L 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

⁶ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/35/oj).

⁷ Vakuutusalan peruseriaatteen 16.8 ja 16.9, kansainvälinen vakuutusvalvojen järjestö, ”Insurance Core Principles” (vakuutusalan peruseriaatteen) ja ”Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups” (kansainvälisesti toimivien vakuutusyrityksryhmien valvontaa koskeva yhteinen kehys), joulukuu 2024.

- (7) Jotta voidaan riittävällä tavalla ottaa huomioon yritykset, joihin saattaa niiden rakenteen tai riskiprofiilin vuoksi kohdistua merkittäviä keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettiriskejä, huomioon olisi otettava sekä määrälliset että laadulliset kriteerit, kun määritetään niitä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, joita on pyydetty laajentamaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelmansa kattamaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysi. Näiden kriteerien olisi oltava oikeassa suhteessa asiaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, ja niiden olisi tuettava valvonnan lähentymistä.
- (8) Makrovakausanalyysien osalta sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien yksilöinnissä, joita niiden koon vuoksi pyydetään laatimaan keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin kattava likviditeettiriskin hallintasuunnitelma ja pitämään sitä yllä, olisi käytettävä ensisijaisesti määrällisiä kriteerejä, koska koon katsotaan vahvistavan likviditeettiriskiä. Jotta voidaan löytää tasapaino rahoitusvakauden seuranta ja taakan keventämistä koskevien tarpeiden välillä, määrällisten kriteerien olisi perustuttava kokonaisvaroja koskevaan 20 000 000 000 euron kynnyksiarvoon, jolla varmistetaan markkinoiden riittävä kattavuus sekä unionin että kansallisella tasolla.
- (9) Laadullisia kriteerejä olisi käytettävä sellaisten muiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien yksilöimiseksi, jotka eivät kuulu määrällisten kriteerien soveltamisalaan mutta jotka riskiprofiilinsa vuoksi voivat altistua likviditeettiriskeille keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Laadullisten kriteerien soveltamisen olisi myös annettava valvontaviranomaisille mahdollisuus yksilöidä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset ja -ryhmät, jotka kuuluvat määrällisten kriteerien soveltamisalaan mutta joiden osalta likviditeettiin liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden arviointi osoittaa, että ne eivät ole olennaisesti alttiita keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettiriskille. Näin ollen niitä ei tulisi pyytää sisällyttämään likviditeetin hallintasuunnitelmiinsa keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysia.
- (10) Ryhmätasolla laadittu keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettiriskin hallintasuunnitelma voi ryhmän rakenteesta ja likviditeettiriskiprofiilista riippuen riittävällä tavalla kattaa tiettyjen ryhmään kuuluvien sidosyrityksinä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettihaavoittuvuudet, erityisesti jos niiden yksilöllinen likviditeettiriskiprofiili ei ole olennainen tai se otetaan asianmukaisesti huomioon koko ryhmää koskevassa arvioinnissa. Sen vuoksi vaatimus ryhmän tasolla laaditusta keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettiriskin hallintasuunnitelmasta ei saisi järjestelmällisesti merkitä sitä, että kullekin ryhmään kuuluvalla sidosyrityksellä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle tarvitaan erillinen keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettiriskin hallintasuunnitelma, ja toisinpäin.
- (11) Likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien olisi oltava helposti saatavilla ja vertailukelpoisia erityisesti kyseisten yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimen ja valvontaviranomaisten kannalta. Siksi niissä olisi noudatettava yhteistä rakennetta.
- (12) Direktiivin 2009/138/EY 144 a artiklan 5 kohdassa sallitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka soveltavat vastaavuus- tai volatilititeettikorjausta, yhdistää likviditeettiriskin hallintasuunnitelma kyseisen direktiivin 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun likviditeettisuunnitelmaan kyseisten korjausten kohteena olevien varojen ja velkojen osalta. Molempien suunnitelmien yhteisen rakenteen olisi siksi oltava riittävän joustava. Jotta likviditeettiriskin hallintasuunnitelman lukijoille, mukaan lukien valvontaviranomaiselle, voidaan esittää yhteenvedo

likviditeettianalyysin eri osatekijöistä, likviditeettiriskin hallintasuunnitelman alussa olisi oltava yleisarviointi likviditeetin riittävydestä velvoitteiden täyttämiseksi niiden erääntyessä.

- (13) Kuvaus tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden perustana olevista oletuksista, joissa eritellään erityisesti olennaiset likviditeettiriskin lähteet, joille yritys altistuu, antaa lukijalle paremman käsityksen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskiprofiilista ja helpottaa likviditeettiriskin hallintasuunnitelman ymmärtämistä. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi annettava tietoja näistä oletuksista sekä ennallaan pysyvien olosuhteiden että stressiolosuhteiden osalta. Samasta syystä likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa olisi kuvattava myös huomioon otetut likviditeettiriskin lähteet, joihin voivat sisältyä johdannaisiin, arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin ja muihin altistumisiin liittyvät vakuuksien muutospyynnöt ja vakuusvaatimukset, vakuutuksenottajien lunastukset, mahdolliset luonnonilmiöiden ja ihmisen aiheuttamat katastrofit sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten luottokelpoisuuden heikkeneminen, ja siinä olisi täsmennettävä stressitesteissä ja skenaarioanalyyseissä oletettujen häiriöiden suuruus.
- (14) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi käytettävä tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevissa ennusteissa ajanjaksoja, joissa tosiasiallisesti otetaan huomioon yrityksen likviditeettiriskiprofiili ja sen likviditeettitarpeiden ajoittuminen. Näihin jaksoihin voi päivittää vakuuksien muutospyyntöjen ja vakuusvaatimusten osalta sisältyä päivinä ilmaistuja jaksoja. Näin ollen yritysten olisi esitettävä likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa yhden tai useamman ajanjakson kassavirtaennusteiden tulokset lyhyellä ja tarvittaessa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
- (15) Vakuutuksenottajat voivat kantaa joihinkin varojen ja velkojen osiin liittyvän likviditeettiriskin, ja osa varoista ja veloista voidaan pitää erillään muista liiketoiminnoista, myös rahastoissa, joihin liittyy oikeuden ylijäämään sisältäviä henkivakuutusvelvoitteita, niin että kyseiset varat eivät ole käytettävissä tarjoamaan likviditeettiä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen muille osille. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi esitettävä likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa kassavirtaennusteiden tulokset erikseen indeksi- ja sijoitussidonnaisiin velvoitteisiin ja korvamerkittyihin rahastoihin liittyvien varojen ja velkojen osalta, vastaavuuskorjauskannat mukaan luettuina. Samasta syystä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi myös yksilöitävä mahdolliset sisäiset likviditeettirajoitukset ja esitettävä arvio siitä, noudatetaanko kyseisiä sisäisiä likviditeettirajoituksia.
- (16) Kassavirtaennusteiden tulosten olisi annettava likviditeettiriskin hallintasuunnitelman lukijoille, mukaan lukien valvontaviranomaisille, käsitys tärkeimmistä tulevien ja lähtevien kassavirtojen kehittymistä edistävästä tekijöistä, likvidien varojen puskurien ja muiden likviditeetin lähteiden käyttöön liittyvästä riippuvuudesta mahdollisten vajeiden kattamiseksi sekä mahdollisten valvontatoimenpiteiden vaikuttavuudesta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiaseman palauttamisessa. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman olisi sen vuoksi sisällettävä tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden erittely ennallaan pysyvien olosuhteiden ja stressiolosuhteiden osalta. Eriteltävien kassavirtaerien olisi katettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tärkeimmät tulevat ja lähtevät kassavirrat, lähtevät kassavirrat, jotka muodostavat merkittävän likviditeettiriskin lähteen, mukaan lukien vakuuksien muutospyynnöt ja vakuusvaatimukset, likvidien varojen puskureista peräisin olevat tulevat kassavirrat ja muut likviditeetin lähteet, mukaan lukien vakuudeton rahoitus, sekä lähtevät kassavirrat, joita valvontaviranomaiset voivat

tilapäisesti rajoittaa tai jotka ne voivat tilapäisesti keskeyttää likviditeettihaavoittuvuuden korjaamiseksi poikkeuksellisissa olosuhteissa direktiivin 2009/138/EY 144 b artiklan 3 kohdan mukaisesti. Jotta toimintatapa olisi oikeasuhteinen ja riskiperusteinen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi toimitettava vaaditut kassavirtaerät ennallaan pysyviä olosuhteita koskevien ennusteiden osalta; stressiolosuhteita koskevien ennusteiden osalta ne olisi toimitettava vain, jos kyseiset erät muuttuvat olennaisesti.

- (17) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi ylläpidettävä riittävää likviditeettiä, jotta ne voivat täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan niiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman olisi sen vuoksi sisällettävä erittely likvidien varojen puskureista ja oletetuista aliarvostuksista, joiden olisi vastattava omaisuuserien arvonalentumista, joka tapahtuu muunnettaessa kyseiset varat likviditeetiksi stressiolosuhteissa likviditeettitarpeita vastaavalla ajanjaksolla. Tähän erittelyyn olisi liitettävä arvio varojen luotettavuudesta likviditeetin tarjoamisessa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminnallisista valmiuksista muuntaa varat likviditeetiksi sekä saatavilla olevista vastapuolten kanssa tehdyistä järjestelyistä, jotka koskevat likvidien varojen muuntamista likviditeetiksi ja muiden likviditeettilähteiden tarjoamista, myös stressiolosuhteissa.
- (18) Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman olisi sisällettävä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiriski-indikaattoreiden viimeisimmät arvot sekä kuvaus ja selvitys niiden asianmukaisuudesta. Vaikka likviditeettiriski-indikaattoreiden olisi oltava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten omia indikaattoreita, joissa otetaan huomioon niiden erityispiirteet ja likviditeettiriskiprofiili, on tärkeää varmistaa, että indikaattorit välittävät merkityksellisiä tietoja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiasemasta. Sen vuoksi likviditeettiriskin hallintasuunnitelman olisi sisällettävä indikaattoreita, jotka osoittavat, ovatko likviditeettiriskit vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hyväksytyjen riskirajojen sisällä, ja joilla verrataan likviditeettivaroja ja -tarpeita normaali- ja stressiolosuhteissa, mukaan lukien yleisesti käytetty maksuvalmiusvaatimus ja ylimääräistä likviditeettiä kuvaava mittari.
- (19) Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman päivittämisellä varmistetaan, että suunnitelma sisältää ajantasaista ja merkityksellistä tietoa. Liian usein tapahtuvasta sisällön päivittämisestä aiheutuvia kohtuuttomia kustannuksia olisi kuitenkin vältettävä. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa olisi sen vuoksi päivitettävä vuosittain, tai useammin, jotta voidaan ottaa huomioon likviditeettiriskille altistumisten mahdolliset merkittävät vaihtelut vuoden aikana. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa olisi päivitettävä myös yrityksen likviditeettiriskiprofiilissa tapahtuneen merkittävän muutoksen tai sellaisen olennaisen ulkoisen kehityksen jälkeen, joka vaikuttaa merkittävästi likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisällön merkityksellisyyteen.
- (20) Ryhmän likviditeettiasemaan kohdistuvien uhkien lieventämiseksi osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden olisi kuvattava ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa kaikkien merkittävien ryhmän sisäisten liiketoimien ja riskikeskittymien vaikutukset.
- (21) Likviditeettiä ei aina voi vapaasti siirtää ryhmän sisällä tarpeen mukaan. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden olisi sen vuoksi

varmistettava, että ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa kuvattuihin vaikutuksiin sisältyvät kaikki rajoitukset, jotka koskevat likviditeetin siirtoa ryhmän sisällä ennallaan pysyvissä olosuhteissa ja stressiolosuhteissa.

- (22) Valvontaviranomaisilla eri puolilla unionia ei nykyisten sääntöjen puitteissa ole sopivia välineitä, joilla voitaisiin tarkastella vakuutuksenantajien makrovakauserävaikutuksia laadullisten riskinhallintavälineiden ja sijoituspäätösten näkökulmasta. Vuoden 2008 finanssikriisi paljasti puutteita järjestelmäriskien hallinnassa, minkä seurauksena makrovakauteen liittyviä varainhoitoasetuksen säännöksiä uudistettiin. Direktiivin 2009/138/EY 144 d artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa, 144 d artiklan 2 kohdassa ja 246 a artiklan 4 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa täsmennetään, milloin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä on pyydetty sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioon ja osaksi varovaisuusperiaatetta, laatimaan keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin kattava likviditeettiriskin hallintasuunnitelma ja pitämään sitä yllä, sekä täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien sisältö ja päivitystiheys sekä yritys- että ryhmätasolla. Yhdenmukaistamalla valvontakäytäntöjä ja luomalla puitteet viranomaisten harkintavallalle näillä kriteereillä pyritään tukemaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien makrovakauden vaikuttavaa valvontaa ja siten osaltaan suojaamaan vakuutuksenottajia. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää kyseiset tekniset sääntelystandardit yhteen delegoituun asetukseen.
- (23) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on toimittanut komissiolle.
- (24) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten sääntelystandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä⁸,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 JAKSO – MAKROVAKAUSANALYYSIT YRITYKSEN RISKI- JA VAKAVARAISUUSARVIOSSA JA OSANA VAROVAISUUSPERIAATETTA

1 artikla

Kriteerit sen määrittämiseksi, minkä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien on suoritettava täydentäviä makrovakauseräanalyyskejä yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa

1. Sovellettaessa direktiivin 2009/138/EY 144 d artiklan 1 kohdan a alakohtaa valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle seuraavat kriteerit niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien yksilöimiseksi, joita on pyydetty suorittamaan direktiivin 2009/138/EY 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetut täydentävät makrovakauseräanalyysit:

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

- a) vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmien osalta se, ylittääkö direktiivin 2009/138/EY 75 artiklan mukaisesti arvostettujen varojen kokonaismäärä 20 000 000 000 euroa;
 - b) sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten osalta, jotka eivät kuulu a alakohdassa tarkoitettuun ryhmään, se, ylittääkö direktiivin 2009/138/EY 75 artiklan mukaisesti arvostettujen varojen kokonaismäärä 20 000 000 000 euroa.
2. Sen määrittämiseksi, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, jotka eivät täytä 1 kohdassa vahvistettuja kriteerejä, pyydettyä suorittamaan direktiivin 2009/138/EY 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettut täydentävät makrovakausanalyysit, valvontaviranomaisten on otettava huomioon seuraavat kriteerit:
- a) onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai -ryhmä olennaisesti sidoksissa muihin rahoituslaitoksiin direktiivin 2025/1 5 artiklan 12 kohdan a alakohdan nojalla annetussa delegoidussa asetuksessa vahvistetuissa kriteereissä esitettyjen eritelmien mukaisesti;
 - b) harjoittaako vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai -ryhmä seuraavia toimintoja, jotka liittyvät olennaisesti järjestelmän kannalta merkityksellisiin vastuisiin:
 - i) johdannaisinstrumenttien käyttö;
 - ii) sellaisiin vastuisiin liittyvät toiminnot, joilla on makrovakauteen liittyviä vaikutuksia ja jotka voivat mahdollisesti aiheuttaa heijastusvaikutuksia;
 - iii) sellaisten tuotteiden tarjoaminen, joihin liittyy taattu etuus tai muuttuvia eläkkeitä;
 - iv) keskittyminen tiettyihin omaisuuseräluokkiin tai yhteiset vastuut varojen osalta;
 - c) onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai -ryhmä korvattavissa muilla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksillä tai -ryhmillä direktiivin 2025/1 5 artiklan 12 kohdan a alakohdan nojalla annetussa delegoidussa asetuksessa vahvistetuissa kriteereissä esitettyjen eritelmien mukaisesti;
 - d) altistuuko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai -ryhmä tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen likviditeettiriskin lähteiden perusteella olennaisesti likviditeettiriskille;
 - e) jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuuluu ryhmään, joka suorittaa makrovakausanalyysit yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa, onko kyseisen yrityksen erityispiirteet otettu riittämättömästi tai epäasianmukaisesti huomioon ryhmän suorittamassa analyysissä.
3. Sen määrittämiseksi, onko 1 kohdassa vahvistetut kriteerit täyttäviä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä pyydettyä suorittamaan direktiivin 2009/138/EY 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettut täydentävät makrovakausanalyysit, valvontaviranomaiset voivat ottaa huomioon myös 2 kohdassa vahvistetut kriteerit. Kyseisten kriteerien täyttymättä jääminen sekä riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus voivat olla perusteita päätökselle olla pyytämättä täydentäviä makrovakausanalyyssejä.
4. Valvontaviranomainen, joka valvoo sellaiseen ryhmään kuuluvaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, jota 3 kohdan mukaisesti ei pyydetä suorittamaan

täydentäviä makrovakausanalyysijä 1 kohdassa säädettyjen kriteerien täyttymisestä huolimatta, voi pyytää kyseistä yritystä suorittamaan makrovakausanalyysit yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa 2 kohdassa vahvistettujen kriteerien perusteella.

2 artikla

Kriteerit sen määrittämiseksi, minkä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien on sisällytettävä makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi varovaisuusperiaatetta

1. Sovellettaessa direktiivin 2009/138/EY 144 d artiklan 1 kohdan b alakohtaa valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle seuraavat kriteerit niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien yksilöimiseksi, joita on pyydetty sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi direktiivin 2009/138/EY 132 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua varovaisuusperiaatetta:
 - a) vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmien osalta se, ylittääkö direktiivin 2009/138/EY 75 artiklan mukaisesti arvostettujen varojen kokonaismäärä 20 000 000 000 euroa;
 - b) sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten osalta, jotka eivät kuulu a alakohdassa tarkoitettuun ryhmään, se, ylittääkö direktiivin 2009/138/EY 75 artiklan mukaisesti arvostettujen varojen kokonaismäärä 20 000 000 000 euroa.
2. Sen määrittämiseksi, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, jotka eivät täytä 1 kohdassa vahvistettuja kriteerejä, pyydetty sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi direktiivin 2009/138/EY 132 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua varovaisuusperiaatetta, valvontaviranomaisten on otettava huomioon seuraavat kriteerit:
 - a) tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa vahvistetut kriteerit;
 - b) onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai -ryhmän sisällä olennainen duraation yhteensopimattomuus varojen ja velkojen välillä;
 - c) käyttääkö vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai -ryhmä vipuvaikutusta, joka on peräisin johdannaisinstrumenteista tai arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista, jotka luovat kohde-etuuden tulevaan arvoon perustuvia vastuita;
 - d) onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä tai -ryhmällä varoja, jotka ovat epälikvidejä tai vaikeasti arvostettavia tai joiden rakenne on vaikeaselkoinen ja monimutkainen, mukaan lukien varat, jotka arvostetaan vaihtoehtoisilla arvostusmenetelmillä delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 10 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti;
 - e) jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuuluu ryhmään, joka suorittaa makrovakausanalyysit varovaisuusperiaatteen soveltamisen yhteydessä, onko kyseisen yrityksen erityispiirteet otettu puutteellisesti huomioon ryhmän suorittamassa analyysissä.
3. Sen määrittämiseksi, onko 1 kohdassa vahvistetut kriteerit täyttäviä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä pyydetty sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi direktiivin 2009/138/EY 132 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua varovaisuusperiaatetta, valvontaviranomaiset voivat ottaa huomioon myös 2 kohdassa vahvistetut kriteerit. Kyseisten kriteerien täyttymättä jääminen sekä riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus – ottaen huomioon myös se, suoritetaanko

yrittäjien riski- ja vakavaraisuusarviossa täydentäviä makrovakausanalyysijä – voivat olla perusteita päätökselle olla pyytämättä makrovakauteen liittyviä näkökohtia.

4. Valvontaviranomainen, joka valvoo sellaiseen ryhmään kuuluvaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, jota 3 kohdan mukaisesti ei pyydetä sisällyttämään makrovakauteen liittyviä näkökohtia osaksi varovaisuusperiaatetta 1 kohdassa säädettyjen kriteerien täyttymisestä huolimatta, voi pyytää kyseistä yritystä sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi varovaisuusperiaatetta 2 kohdassa vahvistettujen kriteerien perusteella.

2 JAKSO – LIKVIDITEETTIRISKIN HALLINTASUUNNITELMAT

3 artikla

Määritelmät

Tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan:

- a) 'lyhyellä aikavälillä' ajanjaksoa, jonka kesto on enintään kolme kuukautta ennusteiden alkamispäivästä;
- b) 'keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä' ajanjaksoa, jonka kesto on enemmän kuin kolme kuukautta ennusteiden alkamispäivästä.

4 artikla

Keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysiä koskevat kriteerit

1. Sovellettaessa direktiivin 2009/138/EY 144 d artiklan 1 kohdan c alakohtaa valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle seuraavat kriteerit niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien yksilöimiseksi, joita on pyydetty laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelma, joka kattaa myös direktiivin 2009/138/EY 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetun keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin, ja pitämään sitä ajan tasalla:
 - a) vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmien osalta se, ylittääkö direktiivin 2009/138/EY 75 artiklan mukaisesti arvostettujen varojen kokonaismäärä 20 000 000 000 euroa;
 - b) sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta, joita ei ole vapautettu likviditeettiriskin hallintasuunnitelman laatimisesta ja ajan tasalla pitämisestä yritystasolla direktiivin 2009/138/EY 246 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, se, ylittääkö direktiivin 2009/138/EY 75 artiklan mukaisesti arvostettujen varojen kokonaismäärä 20 000 000 000 euroa.
2. Määrittäessään, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, jotka eivät täytä 1 kohdassa vahvistettuja kriteerejä, pyydettyä laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelma, joka kattaa myös keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin, joka perustuu niiden keskipitkän ja pitkän aikavälin altistumiseen likviditeettiriskille ja kyseistä riskiä koskeviin haavoittuvuuksiin, ja pitämään hallintasuunnitelmaa ajan tasalla, valvontaviranomaisten on otettava huomioon seuraavat kriteerit:
 - a) vakuutustapahtumille altistumisesta johtuva likviditeettiriski;
 - b) vakuutuksenottajan toiminnasta johtuva likviditeettiriski;
 - c) varojen rakenteesta tai koostumuksesta johtuva likviditeettiriski;

- d) vastapuoliriskistä johtuva likviditeettiriski;
 - e) rahoitukseen vaikuttavasta talouden tai markkinoiden kehityksestä johtuva likviditeettiriski.
3. Sen määrittämiseksi, onko 1 kohdassa vahvistetut kriteerit täyttäviä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä pyydettyä laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelma, joka kattaa myös direktiivin 2009/138/EY 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetun keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin, valvontaviranomaiset voivat ottaa huomioon myös 2 kohdassa vahvistetut kriteerit. Kyseisten kriteerien täyttymättä jääminen sekä riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus voivat olla perusteita päätökselle olla pyytämättä, että likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa katetaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysi.

5 artikla

Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisältö ja rakenne

Direktiivin 2009/138/EY 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetun likviditeettiriskin hallintasuunnitelman on sisällettävä tämän asetuksen 6–10 artiklassa tarkoitetut tiedot, ja sen rakenteen on oltava seuraava:

- a) yleisarviointi;
- b) ennusteiden perustana olevat oletukset;
- c) kassavirtaennusteet;
- d) likvidien varojen puskuri;
- e) likviditeettiriski-indikaattorit;
- f) mahdolliset muut tiedot.

6 artikla

Likviditeettiriskin yleisarviointi

Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman on sisällettävä seuraavien arviointien tulokset:

- a) noudattaako vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys likviditeettiriskin riskirajoja;
- b) onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä riittävä likviditeetti, jotta se voi täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa;
- c) onko likviditeettiriskiprofiilissa tapahtunut merkittäviä muutoksia sen jälkeen, kun likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa päivitettiin edellisen kerran;
- d) onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen likviditeettiriskiprofiilissa ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmässä haavoittuvuuksia ja onko näiden haavoittuvuuksien korjaamiseksi toteutettu toimia.

7 artikla

Tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden perustana olevien oletusten kuvaus

- 1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on kuvattava direktiivin 2009/138/EY 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa oletukset,

joihin tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevat ennusteet perustuvat, molempien seuraavien osalta:

- a) ennallaan pysyviä olosuhteita koskevat ennusteet;
 - b) delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 259 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin stressitesteihin ja skenaarioanalyysiin perustuvat stressiolosuhteita koskevat ennusteet.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa stressiolosuhteita koskevissa ennusteissa käytettyjen oletusten kuvauksessa on täsmennettävä erikseen seuraavat seikat:
- a) olennaiset likviditeettiriskin lähteet, joille vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys altistuu;
 - b) sovellettujen häiriöiden suuruus suhteessa likviditeettiriskin olennaisiin lähteisiin.

8 artikla

Tiedot kassavirtaennusteiden tuloksista

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa tiedot direktiivin 2009/138/EY 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden tuloksista.
2. Tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden on liityttävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kaikkiin varoihin ja velkoihin, mukaan lukien taseen ulkopuolisista eristä ja riskinsiirrosta erillisyhtiöihin johtuvat altistumat.
3. Varoihin ja velkoihin liittyviä tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden alkamispäivä ei saa olla ennen sitä vuosineljännestä edeltävän vuosineljänneksen loppua, jona likviditeettiriskin hallintasuunnitelma on laadittu tai päivitetty.
4. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa tiedot tulevien ja lähtevien kassavirtojen tuloksista ennallaan pysyviä olosuhteita ja stressiolosuhteita koskevien ennusteiden osalta.
5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa tiedot tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden tuloksista yhdeltä tai useammalta ajanjaksolta molempien seuraavien analyysien osalta:
 - a) lyhyen aikavälin likviditeettianalyysi;
 - b) tarvittaessa keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysi.Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa ajanjaksoissa on otettava huomioon yrityksen olennaiset altistumiset likviditeettiriskille ja yrityksen likviditeettitarpeiden ajoittuminen lyhyellä aikavälillä ja tarvittaessa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
6. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassaan
 - a) yksilöitävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mahdolliset likviditeettirajoitteet;
 - b) esitettävä arvio siitä, täyttävätkö kassavirtaennusteet a alakohdassa tarkoitetut likviditeettirajoitteet.

7. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tarvittaessa toimitettava tiedot tulevia ja lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden tuloksista erikseen seuraavien varojen ja velkojen osalta:
- a) indeksi- ja sijoitussidonnaisia henkivakuutuksia koskeviin velvoitteisiin liittyvät varat ja velat;
 - b) kuhunkin korvamerkittyyn rahastoon ja vastaavuuskorjauskantaan liittyvät varat ja velat.
8. Tulevia kassavirtoja koskevien ennusteiden tuloksia koskevien tietojen on sisällettävä kaikkien tulevien kassavirtojen kokonaismäärä, ja niissä on lueteltava seuraavien erien tulokset erikseen:
- a) bruttovakuutusmaksutulo;
 - b) jälleenvakuutukseen liittyvät tulevat kassavirrat;
 - c) ryhmänsisäisistä liiketoimista johtuvat tulevat kassavirrat;
 - d) sijoitustuotot;
 - e) muiden varojen kuin 9 artiklassa tarkoitettujen likvidien varojen myynti;
 - f) vakuudeton rahoitus, lukuun ottamatta ryhmänsisäistä lainanottoa.
- Tulevia kassavirtoja koskevien tietojen on oltava bruttomääräisiä, eikä niihin sisällytetä kassavirtoja, jotka liittyvät yhteen tai useampaan likvidien varojen puskuriin sisältyvien varojen muuntamiseen likviditeetiksi.
- Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on esitettävä ensimmäisen alakohdan a–f alakohdassa tarkoitetut tulevat kassavirtaerät ennallaan pysyviä olosuhteita koskevien ennusteiden osalta ja, jos kassavirtaerät muuttuvat olennaisesti, myös stressiolosuhteita koskevien ennusteiden osalta.
9. Lähteviä kassavirtoja koskevien ennusteiden tuloksia koskevien tietojen on sisällettävä kaikkien lähtevien kassavirtojen kokonaismäärä, ja niissä on lueteltava seuraavien erien tulokset erikseen:
- a) saatavat ja muut vakuutustekniset ulosvirtaukset, pois lukien takaisinostot;
 - b) takaisinostot;
 - c) kulut lukuun ottamatta bonuksia ja muita muuttuvia palkkioita;
 - d) jälleenvakuutukseen liittyvät lähtevät rahavirrat;
 - e) ryhmänsisäisistä liiketoimista johtuvat lähtevät kassavirrat;
 - f) varojen ostot;
 - g) vakuuksien muutospyynnöt ja vakuusvaatimukset;
 - h) osingonjako osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille;
 - i) muut maksut osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille;
 - j) osakkeiden takaisinostot ja omien varojen erien takaisinmaksu tai lunastus;
 - k) bonukset ja muuttuvat palkkiot.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on esitettävä ensimmäisen alakohdan a–k alakohdassa tarkoitetut lähtevät kassavirtaerät ennallaan pysyviä olosuhteita koskevien ennusteiden osalta ja, jos näiden erien arvot muuttuvat olennaisesti, myös stressiolosuhteita koskevien ennusteiden osalta.

10. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa on esitettävä tulevien ja lähtevien kassavirtojen välinen nettosaldo erikseen, ja siinä on eriteltävä tulevien ja lähtevien kassavirtojen netto- ja bruttotaseen välinen erotus ja lueteltava seuraavia eriä koskevien ennusteiden tulokset erikseen, jos se on olennaista:
- a) likvidien varojen myynti;
 - b) likvideillä varoilla taattu rahoitus;
 - c) likvidien varojen asettaminen vakuudeksi.

9 artikla

Tiedot likvidien varojen puskureista ja muista likviditeetin lähteistä

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa määrälliset ja laadulliset tiedot vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen likvidien varojen puskureista, joilla katetaan mahdolliset tulevien kassavirtojen vajeet suhteessa lähteviin kassavirtoihin 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen likviditeettitarpeiden ajoittumista vastaavilla ajanjaksoilla.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrällisten tietojen on sisällettävä puskurien erittelyt likvidien varojen tyyppin mukaan, ja niiden on katettava seuraavat tiedot likvidien varojen kokonaismäärästä ja erikseen kunkin likvidien varojen tyyppin osalta:
 - a) likvidien varojen markkina-arvo kassavirtaennusteiden alkamispäivänä;
 - b) likvideihin varoihin sovellettu aliarvostus;
 - c) likvidien varojen arvo b alakohdassa tarkoitetun aliarvostuksen soveltamisen jälkeen.
3. Sovellettaessa 2 kohdan b alakohtaa aliarvostusten on vastattava arvonalentumista, joka tapahtuu muunnettaessa kyseiset varat likviditeetiksi stressiolosuhteissa 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen likviditeettitarpeiden ajoittumista vastaavalla ajanjaksolla, mukaan lukien varojen myynnistä mahdollisesti aiheutuvat kustannukset ja taloudelliset tappiot.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen laadullisten tietojen on sisällettävä seuraavien arviointien tulokset:
 - a) ovatko varat riittävän luotettavia kattamaan likviditeettivajeet stressiolosuhteissa 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen likviditeettitarpeiden ajoittumista vastaavilla ajanjaksoilla ottaen huomioon mahdolliset rasitteet, varojen luottokelpoisuuden ja varojen jälkimarkkinakelpoisuuden;
 - b) onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä toiminnalliset valmiudet muuntaa likvidit varat likviditeetiksi 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua likviditeettitarpeiden ajoittumista vastaavilla ajanjaksoilla;
 - c) onko edelleen saatavilla vastapuolten kanssa tehtyjä järjestelyjä, jotka koskevat likvidien varojen muuntamista likviditeetiksi tai muiden likviditeettilähteiden tarjoamista, myös stressiolosuhteissa, sekä kyseisten vastapuolten yksilöinti.

10 artikla

Tiedot likviditeettiriski-indikaattoreista

1. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman on sisällettävä määrällisiä ja laadullisia tietoja likviditeettiriski-indikaattoreista, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys käyttää mahdollisen likviditeettistressin tunnistamiseksi, seuraamiseksi sekä siihen puuttumiseksi.
2. Likviditeettiriski-indikaattoreissa on otettava huomioon yrityksen erityispiirteet ja riskiprofiili, ja niihin on kuuluttava indikaattoreita, joilla voidaan
 - a) osoittaa, ovatko likviditeettiriskille altistumiset vahvistettujen riskirajojen sisällä;
 - b) vertailla likviditeettivaroja ja -tarpeita normaali- ja stressiolosuhteissa 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua likviditeettitarpeiden ajoittumista vastaavilla ajanjaksoilla.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa laadullisissa tiedoissa on kuvattava ja selitettävä, miksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen käyttämät likviditeettiriski-indikaattorit ovat asianmukaisia mahdollisen likviditeettistressin tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja siihen puuttumiseksi.

11 artikla

Likviditeettiriskin hallintasuunnitelman päivitystiheys

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on päivitettävä likviditeettiriskin hallintasuunnitelma vähintään vuosittain. Niiden on myös päivitettävä likviditeettiriskin hallintasuunnitelma viipymättä, jos yrityksen likviditeettiriskiprofiilissa tapahtuu merkittäviä muutoksia tai jos olennainen ulkoinen kehitys vaikuttaa merkittävästi likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisällön merkityksellisyyteen.

12 artikla

Ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien sisältö ja päivitystiheys

1. Edellä olevia 5–11 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmiin.
2. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on sisällytettävä ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaan kuvaus mekanismista, jolla hallitaan likviditeettiä ja tunnistetaan ja vastataan likviditeettitarpeisiin ryhmätasolla sekä ennallaan pysyvissä olosuhteissa että stressiolosuhteissa, mukaan lukien kuvaus likviditeetin saatavuudesta ja siirrettävyydestä myös silloin, kun ryhmän sisällä on samanaikaisia likviditeettitarpeita.
3. Ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa annetuissa tiedoissa on otettava huomioon sovellettavissa laeissa, asetuksissa tai valvontavaatimuksissa asetetut siirrettävyyttä koskevat rajoitukset.

13 artikla

Riskikeskittymä ja ryhmänsisäiset liiketoimet

1. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on kuvattava

ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassa delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 376 artiklan 1 kohdassa ja 377 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen merkittävien riskikeskittymien ja ryhmänsisäisten liiketoimien vaikutukset ryhmän likviditeetin hallintaan, likviditeettitarpeisiin ja resursseihin.

Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on kuvailtava näitä vaikutuksia ennallaan pysyvissä olosuhteissa ja stressiolosuhteissa, mukaan lukien kaikkia likviditeetin siirrettävyyttä koskevia rajoituksia, jotka voisivat rajoittaa tai viivästyttää ryhmän sisäisten liiketoimien käyttöä.

2. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on likviditeettiriskin hallintasuunnitelmassaan arvioitava ryhmän sisäisiä liiketoimia koskevien oletusten uskottavuutta ja johdonmukaisuutta.

3 JAKSO – VOIMAANTULO

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9.10.2026

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Ursula VON DER LEYEN